

EESTI SKAUT

№ 4

23. VEEBRUARIL 1935

XIV AASTAKÄIK

VÄLJAANDJA: EESTI SKAUTIDE
MALEVA PEASTAAP

TOIMETUS: Vastutav toimetaja: N.
KANN. Tegevtoimetaja H. TARI.

Talitaja: V. SUIGUSAAR

Toimetuse liikmed: R. TREU,
H. MICHELSON ja E. JÕGI.

TOIMETUSE JA TALITUSE

ADDRESS: Tallinn, Vabaduse 2.

Ilmub aastas 8 numbrit. Aastakäik
kr. 1.50. Üksiknumber 20 senti.

Peavanema käsukiri Eesti Skautide Malevale

Tallinnas, 10. veebruaril 1935 a.

§ 1.

Tänasel päeval pühitsevad Valga skaudid ja hundipojad oma maleva 10. aastapäeva. 10. pikka aastat on tehtud meie lõunapoolsemas linnas tublit tööd, milline ei ole jäänud tagajärjetuks. Loodan, et see skautiline vaim ja tahe edasi püüda paremusele ka tulevikus Valga Skautide Malevas elab ja areneb.

Soovin Valga skautidele ja hundipoe-gadele õnne ja edu edaspidiseks tööks ning ühtlasi avaldan tänu kõigile juh-tidele ja skautidele seni tehtud töö eest.. Eriti tänan skm. Kasak'at selle suure ja püsiva töö eest, millist ta tei-nud Valga skautluse arendamiseks.

§ 2.

Annetan „Svastica nōelaga“ suure skaudi sõpruse ja poolehoiu tä-nutäheks Valga Skautide Maleva vanem major Konstatin Reitel'ile, rühma-vanem insener Richard Mitt'ile ja rühmavanem Eduard Mäg'il'e.

§ 3.

Vastaval kõrgusel tubli skautjuhi noorem-skautmasteri Felix Busch-mann'i ülendand skautmasteriks, võttes tema tublit ja pidevat skautlist

tööd Valga malevas skautmasteri väite- kirja kaitsmisena.

§ 4.

Skautjuhtide tasapinnal asuvad tub- lid I järgu skaudid Eduard Kriisk'i ja Valter Petersoni, Valga Skautide Malevast, ülendand noorem-skaut- masteriteks.

§ 5.

Eeskujulikule ja tublile 2 kõrva hundi- poeg Eduard Viiding'ule — Valga Skautide Malevast, annetand „eeskujuli- ku hundipoja“ diploomi, vastava märgi kandmise õigusega.

§ 6.

Luban Valga Skautide Maleval skaudi „Hoolsusmärki“ välja anda 6 skaudile ja hundipoja „hoolsusmärke“ 2 hundi- pojale.

§ 7.

Kinnitan määramata ajaks Valga Skautide Maleva vanemaks hr. major Konstatin Reitel'i ja abivanemaks hr. dir. A. Raudsepp'a.

Pitsaat.

Peavanem. Peastaabi ülem.
N. Kann. A. Koik.

(allkirjad)

Peastaabi teated.

Eesti skautide maleva juhtimine.

Haapsalus 29. oktoobril 1934. a. aasta- koosoleku puhul peetud Skautmas- terite kogu koosolek otsustas „Eesti skautluse üldjuhi“ nimetuse muuta „Ees- ti skautide maleva juhiks“, kes oleks ühtlasi Peastaabiülem (protok. p. 9).

Sellega peeti tarvilikuks Eesti skau- tide maleva juhi ülesanded liita Pea- staabiülema ülesannetega.

Küsimust peastaabis kaaludes leiti, et Eesti skautide maleva juhi ameti järele ei ole tarvidust, sest maleva juhtimine kuulub ka peastaabiülema ülesannetesse.

Maleva juhtimise muutuks liiga keeru- kaks, kui seda juhiks kaks ametisikut (Peastaabiülem ja Eesti skautide maleva juht), kes mõlemad alluvad otseselt Peavanemale. Et maleva oleks juhitud

ühe ametisiku poolt, sellele seisuko- hale asus ka Skautmasterite kogu, kui ta otsustas malevajuhit ülesanded liita Peastaabiülema ülesannetega.

Sellest lähtudes Peastaap otsustas:

- tunnustada mittetarvilikuks Ees- ti skautide maleva juhi ameti asu- tamise ja
- panna Eesti skautide maleva juhtimise Peastaabiülema ja tema abi peale.

Raadio teade.

Rootsi kroonprints Gustav Adolf, kes teatavasti Rootsi skautide (peavanem) president, kõneleb Stockholmis 23. ap- rillil 1935. a. raadios kell 19.30—19.45 Kesk-Euroopa aja järele teemil: „Jüri- päev — üleilmlik skautide pidupäev“.

Järgmine Eesti Skaudi nr. ilmub 20. märtsil s. a.

SISU: Peavanema käsukiri. / Peastaabi teated. / Koostöö võimalusist noorkot- kastega. / Öine lend. / Kolmas kiri poegadele. / Salgajuhtide nurk. / Teated.

Koostöövõimalusist noorkotkastega.

Skautmaster E. Jõgi.

Viimaseil aastail on tihtipeale päevakorras olnud küsimus skautide ja noorkotkaste organisatsioonide koostööst, mida arendatud isegi kuni ühiseks malevaks liitumiseni.

Skautisõprade Seltside Liidu peakoosoleku otsusel, skautide sõbra Kaitsevägede Staabi ülema kindral N. Reegi algatusel ja kaasabil viidi küsimus nii kaugele, et mõlemate organisatsioonide peastaabid nimetasid oma esindajad nõukogusse, missugune koostöö küsimust ja liitumise aluseid ametlikult arutama pidi.

See nõukogu oli jaanuari-veebruari kuude jooksul koos kolmel nõupidamisel, ja kuigi ta nüüd laiali läks ning läbirääkimised katkestas, töid need läbirääkimised selgust vahekordadesse skautluse ja kotkluse vahel. Kokkuleppealuseks esitas Eesti Skautide Maleva oma esindaja kaudu järgmised seisukohad:

a) Eestis jäägu ja arenegu üks skautlik organisatsioon, mis tukeneks täielikult skautlikele põhimõttele ja kuuluks Rahvusvahelisse Skautide Liitu, sest Rahvusvahelisse Skautide Liitu kuulumine annab meile suuri läbikäimise soodustusi, toetust ja suuri õppevõimalusi.

b) Skautlik organisatsioon ei või kanda sõjaväelist ilmet, sest Rahvusvaheline Skautide Liit ei registreeri selliseid organisatioone.

c) Ühise ja täiesti skautlikel põhimõttele asuva organisatsiooni loomiseks tuleks Noortel Kotkastel ühineda Eesti Skautide Malevaga, kuna lähem side kaitseliiduga jääks skautisõprade seltside kaudu.

Selle peale järgmisel koosolekul Kaitseliidu peastaabi ja noorte kotkaste esindajate poolt kanti ette nende seisukohad ja alused liitumiseks:

1) Noored Kotkad ja Eesti Skautide Maleva liituvad ühiseks organisatsiooniks nimega „Eesti skautlik noorte kotkaste malev“.

2) Eesti skautlik noorte kotkaste malev tegutseb kaitseliidu juures kaitseliidu eriorganisatsioonina, mille üksikasjaline korraldus määratakse kindlaks põhimäärustes.

3) Eesti skautliku noorte kotkaste põhimäärused kinnitab kaitseliidu vanematekogu.

4) Eesti skautlik noorte kotkaste malev tunnustab sidet rahvusvahelise skautliku keskkorraldusega ja võib kuuluda ülemaailmsesse skautide liitu.

5) Eesti skautliku noorte kotkaste maleva üheks eesmärgiks teiste eesmärkide kõrval on, et tema liikmeist-noorkotkaist võrsuksid tublid Eesti vabaduse ja rippumatuse kaitsjad ning aatelised kaitseliitlased.

6) Mõlema organisatsiooni liitumine viiakse läbi kohe pärast kokkuleppe saavutamist. Noorte kotkaste peastaap ja Eesti skautide maleva peastaap liituvad ühiseks Eesti skautliku noorte kotkaste maleva peastaabiks, kes esialgu annab vajalised juhtnöörid liitumiseks kohapäälseile üksusile, kontrollib liitumise käiku, töötab välja Eesti skautliku noorte kotkaste maleva põhimäärused ja juhib liitunud organisatsiooni tegevust. Kuni uute põhimääruste väljatöötamiseni Eesti skautlik noorte kotkaste malev tegutseb noorte kotkaste põhimääruste järele.

7) Noorte kotkaste ja Eesti skautide maleva ning nende üksuste liitumine on täieline. Kõik kohapealsed üksused (salgad, rühmad, pered, malevkonnad, malevad) liituvad ühiseks lahkkelideta tervikuks (üksusteks). Mõlemad organisatsioonid ja nende üksused hoiaavad alal oma kandvamad traditsioonid.

8) Kõik senised noorte kotkaste ja skautide juhid rakendatakse tegevusse Eesti skautlikus noorte kotkaste malevas.

Siit ilmneb, et ühinedes noored kotkad tahavad Eesti Skautide Malevat likvideerida täielikult, kaotades skautluse Eestis vähemalt mõneks ajaks.

Näeme, et uuele liitunud organisatsioonile antakse praegune noorte kotkaste nimetus (võetakse sisse vaid sõna „skautlik“), alluvus erapooletu rippumatu Skaudisõprade Seltside Liidu juurest viiakse Kaitseliidule, kuuluvus rahvusvahelisse skautide perre muutub küsitavaks (punkt nr. 4), pannakse maksma punkt nr. 6-ga (kuigi öeldud on kuni uue põhimäärustiku väljatöötamiseni) täies ulatuses noorkotkaste põhimäärused, kaotatakse kõik skautlikud erinimetused, märgid, munder.

Ühe sõnaga, liitumise toime tülles noortekotkaste poolt soovitud alustel, Eesti Skautide Maleva lõpetab oma tegevuse jäädavalt ja ta liikmed viiakse üle noorkotkasteks.

Skautlus Eestis on sellega ajutiselt oma ametliku tegevuse lõpetanud, ja hakkab uusi võimalusi organiseerimiseks otsima, kuna ju skautluse kõrged aated ikkagi püsima jäävad.

Rahvusvaheline Skautide Liit ei registreeri organisatsiooni, mis alluks sõjaväelise ilmega asutusele, kuigi see baseeruks täisskautlikele alustele.

Välismaal on meie Kaitseliit, kuigi ta on vabatahtlik seltskondlik organisatsioon, tuntud sõjaväelise asutusena, on selliseks tunnistanud rahvusvahelisel desarmeerimise konverentsil.

Skautliku organisatsiooni allumisel Kaitseliidule Rahvusvaheline Skautide Büroo Londonis ei registreeriks seda organisatsiooni, samuti nagu ta ei tunnista skautlikuks organisatsiooniks Saksa Hitlerinoori ning Itaalia balillade organisatsiooni.

Kuigi uue organisatsiooni nimeks võetakse „Eesti Skautide Maleva“, oleks ikkagi selle organisatsiooni alluvuse puhul sõjaväelisele asutusele, järgnenud lahtiregistreerimine Rahvusvahelise Liidu poolt.

Nõupidamistel, milledest skautide poolt osa võtsid Peavanem haridusminister N. Kann, Peastaabi ülem major A. Koik, Peastaabi laekur skm. A. Mitt, skautmasteritekogu juhataja E. Jõgi, Tallinna maleva pealik skm. R. Treu ja Nõmme malevast skm. E. Pavelson ning noortekotkaste poolt Kaitseliidu Peastaabi ülem kolonel A. Balder ja Kaitseliidu noorte osakonna ülem magister J. Tedersoo, leitakse ühiselt, et koostöö mõlema organisatsiooni vahel on hädavajalik ja et täielik liitumine kaaluks üles kõik teiste koostöömooduste hüved.

Edasi aga kokkuleppele ei jõuta, kuna lahkarvamised tekivad liitunud organisatsiooni alluvuse küsimuses.

Skautide esindajad pooldavad kõik allumist erapooletule kõrgemale pedagoogilisele asutusele, milliseks meil oleks Haridusministeerium. Skautlus kui kasvatuslik liikumine peaks alluma üldkorraldusis ja kontrollis vaid pedagoogiliste ülesannetega kõrgemale instantsile riigis. See tagaks vaba ja õige suuna skautluse arenemisele ja omapärasumisele.

Noorte kotkaste esindajad nõuavad aga liitunud organisatsiooni allumist Kaitseliidule, segades ära põhimõtted organiseerimise tehnikaga ja seletades, et Kaitseliidul olevat kerge organiseerida ka maanoori igas kaugemaski nurgakeses.

See võimalus on skautide organisatsioonil igal ajal, kui ametisse palgatakse vastavad instruktorid, ehk kui skautlike üksuste organiseerimise võtab oma kavadesse mõni ülemaalse ulatusega organisatsioon.

Kuna lahkumine alluvuse küsimuses takistas edasiseid läbirääkimisi, katkestas Peavanem N. Kann nõupidamised.

Samasugused eriarvamised oleksid tekkinud ka nime andmisel uuele organisatsioonile. Uut nime kotkad ei taha võtta, nad vaid oma endisele nimetusele lisavad sõna „skautlik“.

Eesti Skautide Maleva ei loobu omast ajaloolisest nimest, sest

1) Eesti Skautide Maleva on nimi, mis esimesel skautjuhtide kongressil Tartus 20. märtsil 1921. a. võeti nimeks Eesti skautide ülemaalsele organisatsioonile. Sellega on see nimi ajalooline, kogu riigi skautjuhtide poolt vastu võetud juba ligi 14 aastat tagasi.

2) Eesti Skautide Maleva nime all on meie skautlik organisatsioon 1920. a. peale ametlikult registreeritud Rahvusvahelises Skautide Liidus.

3) Eesti Skautide Maleva nime all on Eesti Skautide organisatsioon esinenud juba 14 aasta kestvusel korduvalt välismaadel,

selle nime kaudu oleme seotud kogu ilmaga ja rahvusvahelise skautide perega.

4) Eesti Skautide Maleva nimetus on seotud Eesti rahva suurima kangelassteoga — vabadussõjaga, sest vabadussõjas võitles ja võitis vaenlase skautlik väeosa „Scoutspataljon“, missugune tol ajal koondas palju eesti rahvusest skaute, kes oma esimest skaudikohust isamaa vastu täites tõttasid üheskoos vapralt vastu vaenlasele, tuues ohvreid vere ja eluga. Seniste andmete järele teame neid eesti rahvusest skaute langenutena vabadussõjas üheksa, haavatutena 32.

Eesti skautluse isa, eesti rahvusliku skautluse looja ja esimese skautide rühma asutaja juba vene ajal 1917. aastal, kooliõpetaja Anton Õunapuu langes vabadussõjas, lahingutes Petseri all, aprillis 1919. a. Ta suri isamaa eest, oma ülimalt skaudi kohust täites, oma kallima, mis temal oli, oma elu kodumaa hüveks ohverdades. Meie eesti skaudid oleme uhked sellele, seades kogu maailma skautide perele isamaa teenimise eeskujuks oma langenud esimese juhi.

Meie ajalooline võidukas skautline väeosa elab lakkamatult edasi vabadussõja vapras vaimus, andes selle kangelasliku vaimu edasi ikka uutele ja uutele kasvavatele noortele. Scoutspataljon on kogu aeg tihedalt seotud oma noorema venna Eesti Skautide Malevaga, nii mineviku mälestuste ja säilinud traditsioonidega, kui ka ühise nime, sümbolite ja väeosa lipu, sõpruslipu kaudu, millise Eesti skautide Maleva Scoutspataljonile annetanud.

Meie, isamaa eest langenud vendade-skautide tuline isamaaarmastus, nende ohvrid ja nende kodumaa mulda niisutanud palav veri on meile nooremaile ülim pühadus. See kohustab meid edasi kandma nende isamaalist skautlikku vaimu oma skautide peres põlvest põlve, kohustab neid hoidma ja edasi kandma sangarlikku nime — skaudid, mis vabadussõja päevilt meie rahvale armsaks ja kalliks ning usku-usaldust äratavaks saanud. Skaudid. Meie skaudipoisid.

5) Nimetus Eesti Skautide Maleva seob meie seltskonda, seob kogu meie rahvast skautlusega, andes mõiste eriilmelisest omapärasest noorte liikumisest.

See kõik põhjustab skaute oma nime kalliks pidama, teda hoidma ja temale õigustatult uhked olema, põhjustab teda väärselt edasi kandma eesti skautluse ajaloos.

Seepärast tahame kanda seda sangarlikuks saanud nime, usku-des, et pole asjatud olnud meie skautide ja selle juhtkonna töö ja vaev, kestvad pingutused, unetud ööd, andumus, vaimustus ja kannatused aastate reas, teadkem, et pole asjatud olnud meie esimeste juhtide ja nimekandjate kangelaslik surm vabadussõja lahinguväljadel, nende kõrged skautlikud eeskujud meile.

(Järgneb.)

Õine lend.

Matti Susi.

Ilm oli midagi õudset. Vesi voolas ojana pilvist ja tuul peksis aknaid nagu malakaga lüües. Oli tõesti selline torm, mida ainult novembri kuu oma parimatel jõupäevil võib vallale lasta.

Magister Manner piilus välja oma hotellitoa aknast ja irvitas. Siis sammus ta otsustaval ilmel peegli ette ja vedas õhtuülikonna kaelasidet pingumale. Need kirutud panga asjad. Ei aidanud üksi sellest, et ta istus terve päev läbi oma panga harukontori volikogu toas, ja oli sorinud pake arve- raamatuid, kontrollinud igasugust muud pahna ja rääkinud sellest igivanast usaldusest. Ja kõigele sellele lisaks tuli temal veel riietuda pidurüüsesse, et võtta osa pangadirektori juures toimuvast õhtusöögist, mis tema auks pidi toime pandama.

Muidugi sinna saab tulema selle väikese rannalinna peenim kiht ja temalt muide ju oodati ei tea missugust seltskondlist lihvi. Ja veel sellisel õhtul, mil meelsamini istuks hommikjakis ja toasussides mugavas tugitoolis ning loeks midagi uut seiklusromani.

Magister Manner irvitas veel korra ja toppis isekasti ühte juuksesalka teiste taha, mis kippus välja ripnema.

Samal ajal helises telefon. Martti Manner tõstis laisalt kuuldetoru kõrva äärde ja vastas. Ta kuulis panga direktori proua hädaldavat häält:

„Magister Manner, nüüd on vist midagi hirmsat sündimas, sest panga alarmkell, mille juhis on veetud siia meie erakorterisse, heliseb parajasti. Minu mees on pangas, mille tõttu arvasin paremaks seda Teile teatada!“

Manner kokkus, kuid säilitas siiski oma endise rahulikkuse. Ta ajud töötasid palavalt ja veri kohises rõõmsasti soontes. Ta ei olnud enam hästi riietatud panga prokurist, vaid toimeline ja otsustusvõimeline skaudijuht.

„Lähem jalamaid panka. Helistage politseile ja käskige koer kaasa võtta. Ja veel: õelge õhtusöök ära, ning ärge andke sellest kellelegi midagi mõista.“

Järgmisel hetkel juba Manner ruttas hotellitreppidest alla. Õhturüü rippus ta käe peal, fraki hõlmad lehvisid ja silinder seisis vaevalt peas. Kärsitult

lökkas ta uksehoidja eest, kui see ei avanud küllalt kiiresti ja jooksupaalt hüppas hotelli ees seisvasse autosse. See oli kellegi tundmata võõra auto, aga sellistel juhtudel häda ei tunne seadust. Autosireen hulus ja inimesed hüppasid hirmunult kõrvale, politseinikud vaatsid imestades hullule järgi. Ja nii oli Manner kolme minutiga pangas.

Panga ukсед olid pärani lahti. Panga direktor tropp suus lebas seotult oma toas. Ja kassaholsti raudsed ukсед olid samuti lahti. Manner vabastas panga direktori sidemeist.

„Ruttu!“ lõõtsutas direktor, „nad ei ole kaugel veel. Neid oli kolm meest, kuid õnneks jõudsin alarmi tõsta. Kuulsid teie tulekut, kui tulite sellise hälinaga ja põgenesid. Kuulsin neid autoga põgenevat, said hea rahasumma lurjused.“

Manner ei kuulnud rohkem. Ta ruttas tänavale. Uudishimulikke oli juba kogunenud panga ette kaunis rohkesti. Manner hüppas autosse ja pani mootori käima. Aga millises sihis minna? — Kuhu olid vargad pagenud?

Siis astus ta juurde väikene ajalehepoisike. Skaudimärk läikis tal rinnas.

„Härra“ — ütles poisik. „Ma nägin rõõvlite minekut pangast. Neid oli kolm meest ja neid ootas vana tüüpi Buick-auto. See läks nii ruttu eest, et oli võimata isikuid tähele panna. Auto läks sisemaa poole, aga arvan, et ta võtab uue sihi mere poole, sest mehed olid riietatud kalurite õlikuubedesse. Kihutage otse mere äärde, härra, siis saavutate nemad. Auto number oli V-11345. —“

Manner oli näinud skaudimärki poisi rinnas ja tegi oma otsuse. Auto tormas minema, võttes suuna mere äärde. See kaardas tänavate risttee pea-aegu kahe rattaga ja jõudes välissadama poole viivale maanteele, tõusis auto kiirus tunduvalt. Mootor hulus, nool näitas 102 km. kiirust tunnis. Manner kiitis vaimus seda autoomanikku, kelle auto temal oli ajada, sest auto kuulus tõesti I klassi ning mootor oli jõuline nagu metsik kiskja. Vihm peksis vastu autoklaasi, tuul humises selle külgedel ja mets mõlemal pool maanteed

vilises musta joana. Aga tagaetavast polnud jälgegi märgata.

Surma põlgava kiirusega tegi Manner tupeva kaare välissadama sillale ja pidi peaaegu pimeduses seisvale autole otsa ajama. Seal seisis vanat tüüpi Buick-auto, number V-11345. Ühe hüppega oli Manner autost väljas. Ta kuulis ees sügisetormis mühavat merd. Aga ta kuulis ka veel midagi muud. Läbi tormi kostsid selgesti tupeva suure jõulise mootori mütsud, millest võis arvata, et see eemaldus suure kiirusega rannalt. Liiga hilja! — Pääsesid põgenema!

Manner harilikult ei vandunud. Kuid nüüd ta vandus. Ja järgmisel hetkel ta kirus uuesti. Politsei-auto oli peatunud ta kõrval ja viimane rattapaar paiskas hea annuse muda Manneri fraki rinnaesisele.

„Juba läksid surma suhu,“ arvas vana politseikomissar, laskudes pikkamisi autost, ning kuuldes loost lähemalt. „Sellise tormi käest ei pääse kunagi harilik mootorpaat. Kui just see laev on ehk mõni ristleja, siis veel, teisiti küll on võimata. Politseivalitsuse kerge mootorpaat oleks esimesel kilomeetril ahvenaid täis. Mehed üritavad pääseda Eestisse, aga küll neil peab ka olema pütt, kui julgevad minna sellisesse katlasse. Ilmajaam teatas õhtul 10 Beauforti tuult.

Mingisugust väljavaadet polnud. Politsei ei lubanud minna merele miski hinna eest. Ehk ameti kaotaks, siiski elu oleks alles. Manner kirus kolmat korda juba täna õhtul, hüppas autosse ja kihutas linna poole tagasi. Teel otsisid ta ajud mingit väljapääsu seisukorrast, kuid ei tulnud midagi erilist

kiitvat ette. Väljudes autost Manner sattus ninapidi vastu autoomanikuga. See härra polnud küllalt kokkuhoidlik oma sõnatagavaraga, ja poleks Manner mitte nii mõtteis viibinud, ta oleks mõnegi hea lööksõna ära õppinud.

„Selline poleeritud autovaras!“ torises omanik. „On's see kellegi mehegu, viia auto sellisel kurjal viisil. Kui ma tulen tänavale pole autost mõhkugi kuulda.“ „Keegi soliidne härra viis selle,“ öeldi. „Ja kui see uhkelt riietatud haisutõhk oleks veel inimlikult sõitnud, oleksin veel andeks annud. Aga ta otse lendas —“

Manner ärkas mõtteist. „Mis see mee rääkis lendamisest. Elagu!“ —

Tema ju selle ütles. Lendab, len-dab! Siin ongi idee. —

Autoomanik oleks veel seda temale meeldivat kõnet edasi jorutanud, poleks Manner talle õlale patsutanud ja sõbralikult naeratanud, tõukas veel rusikaga veidi kõhtugi ning siis ise kadudes hotelli. —

Ruttu oli Manneril telefoni-ühendus sõbraga, leitnant Rae'ga, kes teenis siinses linnakeses asuvas õhukaitse väeosas. Ta imestus alul, kui kuulis Manneri ettepanekut.

„Ah, lendamine sellise ilmaga?! Ei armas vend, see on otse võimata. Kui just mingisugune nõia võim laseks õhku tõusta, oleksime ühe minuti jooksul puruks rebitud.“

„Lontrus!“ vastas Manner, „millal sinust jänepsüks on saanud? Pank vastutab kõige eest, peale eneste elude muidugi, milledest muide ei ole tasu palju makstagi!“ Käse aga oma tupevam masin välja ajada.“

(Järgneb.)

Kolmas kiri poegadele

Hall Hunt.

Pärdikud.

„Kaunis kaua tagasi,“ kirjutab Bi Pi, „kui esimest korda saabusin Indiasse, minu vanem vend, kes juba oli varem seal, õpetas mulle, et komme nõuab esimeseks visiidi tegemist kohalikkude „gentlemanide“ juurde. Neid kohates tulevat öelda: „Choop u bunder ke butcha joo,“ — mis tema ütelse järge tähendavat: „Terehommikust, härra!“

Kui seda ütlesin n. n. „Gentleman'ile“,

nägin, et see sugugi sellest nii vaimustatud ei olnud. Kui hiljem juba veidi kohanesin, siis selgus, et sellel ütelsel ei olnud midagi ühist „terega“, vaid tähendas umbes midagi sarnast: „Hoia end pärdik ja tee, et saad minema!“ Pärdikuks kutsuda džungli gentleman'i on neile äärmiselt haavav — ja päris kindel, et teil võib minna halvasti. (Kui teie ei usu seda, võite ju katsuda mõne oma seltsilisega.)

Ärge sõbrustage pärdikutega.

Mõned teist on lugenud või kuulnud Rudyard Kiplingi „Džungli raamatust“. Seal on jutustatud Maugli elamused pärdikutega. Maugli on poiss, kes vastu võetud hundi karja ja on hää sõber kõigi džungli elanikkudega. Kord ta ütles karu Balu'le ja panter Bagirai'le, et temale väga meeldivad pärdikud, nemad on nii elavad ja lustakad.

Kuid Balu selgitas temale, et nad on kehvad sõbrad ja tema hoiduks nende sõprusest. Niisuguseid seaduseid, kui on huntidel, neil ei ole. Nemad armastavad rääkida ainult seda, mida kuulnud teistelt, nemad peavad end väga „tähtsaiks“ ja tarkadeks, kuid tõelikult on väga kehvad ja rumalad; nad suurustavad suurte plaanidega, kuid midagi ei suuda täide viia. Ei tööta, vaid „viilivad“ ja lobisevad; nad on halvad ja võimatult räpased — kasimatud. Džunglis keegi ei soovi nendega tegemist teha. Nemad on „kardetavad“, peites end kõrgeil puul ja tungivad kallale, haavatuile ja vigastatuile koos okste ja muu prahiga. Nad midagi ei pea meeles, alati nad mõtlevad välja oma „ülespuhutud seadusi“, kuid ikka ja alati neid jälle unustavad.

Ma mõtlen, et vahest leidub ka sarnaseid poisse, kes peaksid viibima pärdikute keskel, kuna nemad „viilivad“ ja lobisevad sageli liig palju — kuid teevad üpris vähe. Nemad on räpakad ja korratud, kardetavad ja ebasõbralikud, ei kuula, täida ühtegi seadust ja neil puudub see distsipliin, mis on hundipoegadel.

Kuidas pärdikud rõõvisid Maugli.

Kord kõitis Maugli pärdikute tähelepanu. Nemad nägid läbi puude, et tema valmistab okstest ja puudest väikse onni. Nendel tärkas mõte, oleks päris tore kinni püüda Maugli, et tema õpetaks ka neile onni ehitamist.

Nii ühel päeval Mauglit leides magamast, tungisid tema kallale kaks tugevat, haarasid tema oma kätte, ti-

risid üles puule ja siis tõttasid eemale, hüpates puult puule, viies Mauglit eemale oma asukohast ja sõpradest. See teekond oli kaunis põnev (kuid vist mitte Maugli endal! H. H.) vibutades ühelt puult teisele, vahel hüpatas üle kaunis suurte tühjuste jne. Kogu seda teed saatis suur lärmitsev pärdikute kari — nad võidutsesid oma ühise vangri üle.

Maugli hüüdis džungli hüüdu.

Kaugenedes oma sõpradest Maugli aeg-ajalt hüüdis oma hüüdu, et abiks kutsuda oma sõpru. Kõrgel pea kohal lendles kull Rans. Ta nägi kõike, mis sündis all, kuhu pärdikud viisid Maugli. Ta tõttas Balu ja Bagira juurde ja juhatas neid Maugli asupaika.

Teel nad kohtasid vana mao Kaa'ga. Ta oli suure isuga ja alati naljas, mille pärast ühines pärdikute jahilistega, seda enam, et temal oli pärdikute vastu vana vihavaen — kuna kunagi nad olid ristinud teda „jalutuks, koilaseks teoks“.

Nii nad tõttasid vanade varemete poole, mida pärdikud olid okupeerinud endile asupaigaks ja milles nad püüdsid järgi aimata inimesi.

Bagira oma kiirusega tormas teistest ette ja tormas otse „gentlemanide“ keskele, kes olid Maugli ümber ringis. Kuid tema vägevus ja jõud ei aidanud, sest pärdikud tuhandete kaupa tormasid ta kallale, ja ta sai niisuguse sauna, et pidi taanduma. Polnud enam aega mõelda kuhu, vaid lihtsalt ära. Ja nii ta sattus sügavasse auku, kuna samal ajal tormas „sakste“ kallale uus „sõber“ — Balu. Algas metsik heitlus. Et takistada Maugli äraviimist, nad viisid ta lähedal asuva kuuri katusele ja seal asuva augu läbi toppisid läbi katuse — otse põõningul asuvasse mürgist madude pessa. Maugli kõnetas neid džungli keeles ja leidis neis endale sõpru, millepärast keegi ei teinud talle midagi kurja.

(Järgneb)

Käesolevast numbrist peale tahame ühendusse astuda kõigi salga juhtidega salga nurga kaudu, avaldades näpunäiteid juhtimiseks ja teadmiste kogumiseks. Toimetuse tahkel loal võivad salgajuhid „oma nurgas“ esineda oma arvamistega salga töösse puutuvate küsimuste üle ja ka esitada küsimusi, milistele vastata püüame.

SALGAJUHT ja tema töö.

Hurraa! Meil on valitud uus salgajuht. Önnitlused! Ees on ilusad ajad sulle ja sinu poistele! Palju nalja seiklusi, palju tööd ja mängu ja — midagi mis on parim maailmas, — sõprus.

Hää salk on grupp häid sõpru. „Üks kõigi eest, kõik ühe eest“ — tõeline ühik, kus sammutakse edasi külg külje kõrval, vaatamata, mis iganes tuleks. Olles salgajuht katsu saavutada täiuslikult kõike mida sa suudad, võimalusi selleks leiad skautlikus töös palju.

Sina, olles salgajuht ei tohi unustada hetkekski omi ülesandeid. Salgajuht on salgas sama tähtis, kui kapten merel. Mõlemil on meeskonnad, mõlemil lasub juhtimine ja vastutus.

Iga üksik poiss on vastutav salga hääolu eest, ent kõige suurem vastutus

on sinul. Sinu juhtivus, sinu ideaalid enesele kui ka salgale, sinu eeskuju ja tegevus kui skaut, sinu lahkus ja arusaamine salgast üldiselt ja isiklikult teevad salgast selle mis ta on. Hea ja õige salgajuht saab teha igast salgast „õige salga“. Nii siis, salgajuht, sinu mure on võtta südamesse oma kohustused ja seda juba algusest peale.

MISSUGUNE on õige salgajuht?

Iga õige salgajuht u sub kõik u n. a. tul t oma salka. Tahaks näha oma salka parima salgan a rühmas. Püüdes teha teda paremaks ja paremaks elades skaudi hüüdsõna „Ole valmis“ ja skaudi seaduste järele ta läheneb oma sihile. Võtab selle sihi nii kindlalt oma pähe ja südamesse, et see väljendub kõiges, mis ta ütleb teeb ja on. Samuti kui tema, peaks tundma ka kõik poisid salgas. Usk on mõjutav ja kui sina loodad oma poistest kõige paremat, sellega juba oled astunud pika sammu oma sihi saavutamiseks.

Kunagi keegi skautmaster küsis skaudilt, miks tema ja teised skaudid tema salgas järgnevad oma salgajuhile nii innukalt ja truult, ükskõik mida see käseks või teeks. Skaut mõtles mõne minuti. — „Ma ei tea õieti.“ Kuid lõpuks ta ütles: „Ma usun, kõige enam seepärast, et tema on just selline poiss millised tahaksime meie kõik olla.“ See oli lahendus. Ühtlasi juhib see aga tähelepanu ka järgmisele asjaolule:

Õige salgajuht on ka õige skaut. Salgajuht, kes ei hooli, kas ta on II või I järgu skaut, omab harilikult salga, millise tegevus kas seisab või näitab tagurpidi minekut. Salk on väga sarnanev rongile. Kui vedur liigub, liigub terve rong. Kui vedur seisatub, seisatub ka terve rong. Veduri rööpaist välja jookstes, võib hukkuda kõik. Sina oled vedur oma salga rongis. Kui sina oled edasipüüdlik, siis on seda ka sinu poisid. Kui sina seisatud, seisatuvad ka nemad. Kui sina libised välja rööpaist kas laiskuse, hooletuse pärast, või mõnel muul põhjusel, siis on ka sinu salk kraavis.“

Valgast.

Hääd uut aastat ja edu tegevuseks soovivad Valga skaudid ja hundipojad kõigile kaasvõitlejatele Põhjas ja Lõunas, Idas ja Läänes. Muidugi sääljuures ka

palju ebaõnnestumisi ja äpardusi, sest need just selleks on, et neid võita. Mis lõbu, näiteks pakuks jaht, kui iga põõsa taga passiks jänes, või mõni muu

„mere“ elukas: siis muud kui pauk ja jänes, jänes ja pauk. Ja varsti ollakse jahist tüdinud. Tõsi?

Meie malevas tehakse ka ikka midagi, tasa-pisi liigutatakse. Maleva on saanud endale uued ruumid.

1. dets. (mööd. aast.) pidasime 1. detsembri mälestuseks aktuse ja ka ühtlasi emadepäevaaktuse, koos gaididega. Aktuse kõne pidas hr. direktor A. Raudsepp, kes on ka meie maleva abivanemaks. Ruumikas, I algkooli saal oli täis vanu ja noori.

8. dets, õhtul oli Ühisgümnaasiumi saalis pidu emade auks. Esinesid gaidid ja skaudid ettekannetega.

Esmaspäeval, 16. dets. korraldasid Läti-Valga kohalikud skaudid oma jõulupuu, kuhu olid palutud ka Eesti-Valga gaidid ja skaudid. Eestist võtsid osa üle 40 gaid ja skautjuhi, eesotsas gaidide abivanem pr. Hirsch, hr. konsul Stafenau ja adv. Kasak (skautmaster).

Lätis esinesid eestlased mitmesuguste eestipäraste ettekannetega, mis suurte kiiduavaldustega vastu võeti. Eriti südamlikuks kujunes Lätist lahkumine, kus naabrid orkestri helide saatel eestlasi ära saatsid.

Hundipoege I kari.

Valga hundipoege esimene kari korraldas käesoleval aastal oma traditsioonilise jõulupuu- ja lubaduste andmise õhtu linna I algkooli ruumes algusega kl. 17.

Kavas oli: viiuli soolosisid, klaveri soolosisid, laule ja deklamatsioone jne. Jõuluvana ei jätnud hundipoegi külastamata. Pärast, kui ettekanded lõpul, siis andsid hundipojad oma lubaduse: Sõna-kuulelikud olla, taevaisa austada ja Hp. seadusile truuks jääda.

Uue aasta ligematel päevadel valmisitasid hundipoeg I kari lindudele „sõngisaalid“ ja seadsid need ka üles „Säde“ seltsi aeda ja NMKÜ õuele.

18. dets. m. a. pidasime suurejooneliselt võistlused oma naaberorgansatsioonidega korv- ja võrkpallis.

Esimeseks mängisid skaudid ja noorkotkad võrku, mille võitsid, suurte ergutushüüete saatel publikult, skaudid.

Järgnes õhtu „tõmbenumber“, nimelt võrkpalli võistlus Skaut Sõpra-

de Seltsi ja Noorkotkaste Vanemate Kogu vahel. Pinevas heitluses iseene ja palli kallal, kusjuures püüti igasuguste „võtetega“ ja „silmamoonutustega“ palli oma platsi poolelt ära „sokutada“. Hirmsas heitluses tulid loorberiteni Noorkotkaste Vanemate Kogu „naismeeskond“ võites SSS-si 2:1.

Gaidide ja kodutütarde vaheline võistlus lõppes esimeste kasuks 2:0 ja lõpuks skautide ja noorkotkaste vaheline korvpalli lahing (päris tõesti lahing, sest oldi iseenda ja oma seisuse eest väljas) lõppes noorkotkaste võiduga. Publikut ja punaseks aplodeeritud käsa kõige rohkem. Soovitati teinekordki sääraseid mängu korraldada.

I Concordia“ rühmal on ka uus juht, III jsk. E. Veeber. Et käesoleval ajal nime de eestitamine kangesti moes, siis kavatseb ka I rühm seda teha.

II „Lembitlaste“ rühm sai uueaasta esimestel päevadel veel ühe toa juurde, pörandapinnaga 49 ruutmeetrit. Nii et rühmal on täiesti oma ette 2 tuba, köök ja eestuba. Praegu on rühmas käimas võistlus „Skaudieksam võistlusmängus“.

See võistlus on rühma oma leiuatud. Võistluskava võime saata ka EESTI SKAUDILE, kui soovite.

3. märtsil on kavatsus korraldada rühma pidu, mille sissetulek läheks rühmale telgi muretsemiseks.

V „Tööpoegade“ rühm on alles väga noor rühm, mõõdnud aasta sügisel organiseeritud. Rühmas on liikmeid 17, kõik Tööstuskooli õpilased. Õpitakse kõvasti eksame. Juhiks I jsk. E. Kriisk.

Vanemskautlusest saab ka Valgas esija. Paari rühma juures on olemas vanemskaute salgad. 6. jaan. 1935 .a. pidas vanem generatsioon oma pääkoosolekut, kus otsustati iseseisva Vanemskaute rühmana malevas tööd alustada, sest salga liigete arv on tõusnud 13-ni. Rühma juhiks valiti I jsk Harry Koch.

Salgajuhtide kool tegutseb endist viisi edasi, koolist osavõtjad korraldasid ka oma jõulupuu.

Veebruari kuu alul saab maleva 10 aastat vanaks. Sel puhul tuleb teha nii mõndagi.

„Tiha“

Juhtide koolist Pärnus.

Alates detsembrist, töötab Pärnus juhtide kool, mille läbiviijaks on Maleva staap ning n-skm-id Raist ja Martinson. Kooli juhiks on Mal. nskm. Reisko.

Koolist on kohustatud osavõtma kõik juhid alates kordnikest erandiga rühmade staapidele, kelledele see vabatahtlik.

Et lõpetada kooli kursust hinnatakse märgete vihu, teoreetilisi teadmisi ja kevadel metsapraktikat, kus iga ala oleks vähemalt rahuldav. Pääle selle peab iga skaut omama II järgu ja õitendama Malevas korraldatavad samariitlasktsed.

Igatahes, juhtide kooli lõpetamine nõuab palju tööd ja vaeva, milles ka skaudid on küllalt teadlikud, käies seetõttu arvukalt kooli töökoondusil.

Tapa skautide tegevusraamatust.

See oli aprillis, kui Erik Põhjapoolne käis meil ja pidas esimese koonduse, kust algkooli juhataja oma õpilased ära ajas, aga siiski on Tapal skaudid, mis kõneleb skautide vmsadusest ja suurest võitlusest... Rühm oli mõned kuud vana, kui esimes põllumajanduse näitusel, kus omas esimese auhinna (suur hõbe auraha) ja 7 kr. toetust. Samal suvel pidas rühm Tapal I ujumiskursused ja rida spordivõistlusi.

1933. a. esimest korda liikusid skaudid tõrvikutega mööda linnatänavaid spordiplatsile oma Jüripäeva pühitsemise, kõnelesid rahvale ja skautidele linna-pea hr. Rähn, dir. Luur jne. Nüüd oli meil kaks rühma, ning Asutasime Lehtses ja Aegviidus rühmitusi, mis kuuluvad Rakvere malevasse. Anti välja oma ajakiri ja korraldati kõikisugu võistlusi ja üks väärt pidu. Igal talvel korraldab suguharu tõukekelgu ja suusavõistlusi, kus ajad järjest paranevad. Tänavu võitis 5 klm. tõukekelgu sõidus sk. K. Ivanov 17 min. Möödunud mais saime ilusama lipu Tapal, samariitlastel. Samuti on paljud poisid samariitlased. Aprillis on meil 3 aastapäev, kus siis teeme vast peo, las talalased vaatavad indiaanlasi, kowboy-sid, araablasi jne. Möödunud emapäeva-pühitsemise oma kodutütardega ühes, kus üks kõnelejaist arvustas skautlust ja miks korraldavad skaudid pimedal, udusel ning külmal ajal emapäeva, korraldage kevadel, kui lilled õitsevad.

Hõbe Hunt.

Tallinna malevast.

Ega erilist põrutavat uudist ei ole — töö käib oma rada ja ei saa just ütelda, et vaikselt.

Märtsi alul on igaaastane juhtide suurnõupidamine, mis kestab kaks päeva; päevakorras kindlasti kaks tavalist punkti — senise töö arustamine ja lähem töökava, peale selle muidugi ühte teist muud kah, mis juhtidele tarviline edaspidiseks tööks.

Juhtidekogu juba möödunud aastast töötab rühma töö süsteemil. Lisaks viimasele algab lähemal ajal samasugune töö karja huntidega.

Maleva IX salgajuhtide kursus algas tegevust 10. jaan. maleva õppejuhi skm. V. Birki juhtimisel. Kursustele on üksustest saadetud noori salgajuhte ja nende asemikke arvult 36, kes on jaotatud nelja salka. Tegevus on läbi viidud salga töö süsteemi alusel kusjuures igal juhul tuleb juhtida salka kordamööda. Kursustel on erilist rõhku pandud salgajuhi isetegevusele, kusjuures igal juhul tuleb lahendada ja täita terve rida ülesandeid, igaks koonduseks. Kursustel õpetatakse ka isikliku salgajuhi varustuse valmistamist.

Kursus kestab jüripäevani millele järgnevad katsed ja mai lõpul 24 tunniline skautalaline salkade vaheline rännakvõistlus.

Mammide ring töötab aktiivselt. Nende esimene ülesanne — valmistada akna eesriideid — on juba täidetud; alates vabariigi aastapäevast on ruum kohe kardinat näol palju võitnud. Kuid mitte üks sellega ei ole piirdunud nende tegevus — ka palju asju loterii jaoks on juba valmimas. Koos on käinud mammisid seni peale parikümne, äsja väljasaadetud vastav ringkiri emadele töötab selle ringi kasvu.

Maleva staap registreeris uue rühma, nimelt poola skautidest. Rühma numbriks on 17. — Seega on malevas praegu 17 skaurühma, 7 hundi-pogade karja ja kaks roverskautide üksust. Viimaseid on tekkimas veel kaks üksust. Kokku praegu 26 üksust.

Vabariigi aastapäev pühitsetakse koos gaidide malevaga.

R. K.

Tallinna „Kooa-Karudest.“

Praegu on suguharus 25 liiget neist 1 I järgu skaut, 3 II jsk., 15 III jsk. Praegu õppime II järku, et oleksime Jüripäevaks kõik II järgu mehed. Maleva laagrist võttis osa 10, suguharu öö-päeva laagrist Kakumäel 14 skauti. Matkasime looduses vaadeldes looduse ilu. Suvine tegevus ühe sõnaga läks „hästi“.

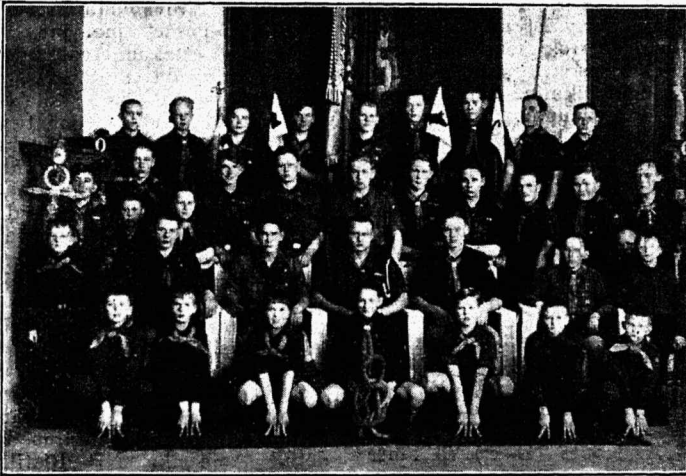
Sügisel uute algajate ja poiste linna tulekul algas salkade töö seda suurema innuga. Skaut-teadistelt on parim „Luige“ salk, järgnevad „Hirve“ ja „Kotka“ salk. Suguharus valitseb täielik üksmeel. Suguharu juhi „Jaani“ juhtimisel on skautlik töö kannud head vilja.

Suguharu liikmed ei ole unustanud

ka vaesemaid kodanikke, tehes ka neile jõulurõõmu.

Suguharu 2. aastapäev oli küll 9. jaanuaril, kuid pidasime 20. Tee oli magus ja kuklid head. Rühmajuht skm. V. Birk soovis meile õnne ja edu edaspidiseks tegevuseks. Järgmisena tervitas Maleva staabi ja II rühma nimel skm. R. Treu. Siis tõi tervitusi IV rühma poolt nskm. J. Stranberg, XII rühma nimel nskm. E. Ots. Hundipoegade nimel Tutsu, „H.H.“ suguharu poolt II jsk. H. Tolga. Aastapäeva koondus lõppes skaudi hünni I salmiga ülevas tujus ja kindla lootusega, et järgmisel aastal tuleme jälle pühitsema „Kooa-Karu“ suguharu aastapäeva, kuid seekord juba 3. aastapäeva.

V. Koit.

Tallinna Skautide Maleva XV rühm.

Istuvad: „Luige“ sj. I sk. E. Mussak; „Rähna“ sj. ja kärjahunt I jsk. Ä. Jõks; rühmajuhi skm. V. Suigusaar; „Hundi“ sj. I jsk. E. Grau; „Karu“ sj. II jsk. E. Jürgens.

13. jaanuaril pühitses Tallinna Skautide Maleva XV rühm oma V aastapäeva. 12. jaanuari õhtul andsid hundipojad oma lubaduse ja südaööl andsid skaudid oma töotuse.

Järgmisel päeval, 13. I. 35, kell 16.00 oli Eesti Punase Risti saalis pidulik koondus ja aktus rohkearvulise vanemate ja skautide osavõtul. Aktus algas omapärase küünalde süütamise tseremoniaga. Rühmajuht skm. V. Suigusaar andis lühikese ülevaate rühma tegevusest

viie aasta jooksul. Selgus, et rühm on tublisti tegutsenud, iseäranis viimasel aastal. 1934. a. on rühm saavutanud neli I kohta, kaks II ja kaks III kohta.

Järgnesid tervitused, peavanema abilt hr. E. Maddissonilt, peastaabi ülevalt skm. A. Koikilt, välissekretär skm. B. Rautsman'nilt, Tallinna Gaidide Malevalt, rühma endistelt skautidelt ja teiste rühma juhtidelt.

Kirjateel olid tervitanud peastaabi üle-

ma abi skm. H. Michelson, maleva juht, rühma vanem j. t.

Meri rühma poolt kingiti suur tõrvakõitest sõlm märgiks, „Olgu sõprus kahe rühma vahel seotud tugevasti selle sõlmega“.

Pääle aktust pidas rühm oma peakoosoleku. Rühmajuhiks valiti endine juht skm. W. Suigusaar tagasi.

Rühma abivanemaks valiti hr. K. Treumundt ja hr. Mardeat, kuna rühma vanemaks jäi endine vanem.

Praegu rühmas 32 skauti ja 16 hundi-poega.

Ilujem, peale peakoosolekut oli omavaheline koosviibimine, kus söödi traditsioonilist aastapäeva „riisiputru rosinatega“.

Läänepoolsed võistlesid.

3. veebr. k. a. peeti Lääne sk. malevas rühmadevahelisi sisevõistlusi. Võisteldi sõlmede sidumises (sk. eks. sõlmed), kimi mängus, morse kirjutamises ja lasti märki. Märkilaskmine sündis Ühisgümnaasiumi laskeruumis, kus juures igaüks sai 15 lasku, kolmest põhiasendist, 15 m. kaugusel asuvasee 5 ringilisse märklauda.

Iga rühm võis saata võistleva kuni neli esindajat, kes pidid kaasa võistleva vähemalt kolmelt alalt. Kohad hinnati punktide järgi: I koht 4 punkti, II koht 3-, III koht 2-, ja IV 1 punktiga.

Esikohale tuli II rühm 32 punktiga, II. tuli IV rühm 7 punktiga ja III—VIII rühm 1 punktiga.

Paremaid tagajärgi näitasid:

Sõlmimises — A. Kõuts (II r.) 11 sek.
Morse — A. Kõuts (II r.) 73 tähte min. (mal. rek.)

Kimi mängus — Joh. Lepp (väljasp. võistl.) 22 eset.

Märkilaskmises — A. Mamotjuk (II r.) 73.18 (mal. rek.)

Karjadevahelise võistluse võitis III (hülgepoegade) kari 3 punktilise eduga.

Üksik Orav.

Võru skautide maleva aastapäev.

Võru gaidid ja skaudid korraldasid maleva 14. aastapäeva ja emadepäeva puhul 1. detsembril 1934. aktuse ja peo.

Aktuse avasõna ütles maleva vanem hr. Mõlter. Vaimuliku osa pidasid hr-ad Graf ja Randvere. Prl Elken Tartust pidas emadele südamliku kõne. Järgnes saabunud tervituste ettelugemine koha-

like kaitsevæeosade ülemailt kui ka naaber-malevailt. Aktusel õnnistati ka Võru Gaidide maleva II rühma lipp. Hellekased ja gaidid andsid töotuse. Loeti ette käsukirjad ja aruanded, millele järgnesid ülendamised. Lõppsõna ütles SSS juhatusliige metsaülem hr. Kelder.

Õhtul peeti gümnaasiumis pidu, mis nii majanduslikult kui ka sisuliselt erakordselt hästi õnnestus. Saal oli rahvast tulvil. Sisse tuli 111 kr., millest puhast 70 krooni. Peo üldkorraldajaks oil maleva sekretär, sest maleva juht viibis ise sel ajal Tartus. Peo heaks kordaminekuks aitas igatpidi kaasa Võru ühisgümnaasiumi direktor hr. Koemets. Skautlike ettekannete juhiks ja „lihvijaks“ oli maleva spordiinstruktor I jsk Kalju Rätsep. Kavas oli: Aastakoosolekul ette kantud „Skautide suurparaad“, „Surnukslaulmine“, „Viul“, „Nahaparkimine“ jne. jne.

Gaidide ettekannetest tuleb õnnestunumaks lugeda tantsu „Unistus“ prl. Himma juhatusel ja „Tants ookeani laeval“ pr. Pääsukese juhatusel. Iseäranis meeldis publikule väikeste hellakete ettekandes „Rahvatants“. Vastav rõivastus saadi „Kandle“ teatrit. Skaudid ja gaidid ühiselt esitasid kõnekoori.

Peale ettekannete lõppu tehti „Ameerika oksjon“ maitsva tordi pärast, mis läks hr. kol. Pajusonile, kuid enne tõi sisse umbes 10 kr.

Järgnes muidugi meeleoluküllane ja lakeerutus.

*

6. jaanuaril korraldas Võru skautide maleva oma kodus, Liiva tän. 24 vaeslastele jõulupuu. Kingitused olid saadetud Ameerika NP Ristilt. Skaudid lisasid omalt poolt kingitustele maiustusi, mida annetasid Võru Sk. (M. vanem hr. Mõlter, skaudid Piirmann ja Paloman ning pagar hr. Kaus, ja nii sai 30 vaeslast päris suurte kingituspakkide osaliseks. Tänutäheks lapsed esitasid rõõmsa õhinaga jõululaule ja värssse. Järgnesid laulud skautidelt ning gaididelt ja lõppeks ühislaul. Väikestel oli meeleolu väga ülev.

Võru skaut.

Kuresaare skaudid

ja gaidid korraldasid oma traditsioonilise peo 26. jaanuaril kohalikus gümnaasiumis. Pidul õnnestus haruldaselt hästi. Ettekanded, erandita skautlikud-traagiilsed, koomilised, muusikalised — leidsid enneolematult sooja poolehoidu,

sooviti, et skaudid sama kavaga veel kord esineks. Sissetulekut saadi 150 krooni ümber, mis läheb poistetöö hääks (telkide muretsemine, laagrifond jne). Sõprade Seltsil on kavatsusel loterii korraldamine — eelolevaks suurlaagriks poiste ettevalmistamine nõub ju kulu. — Malevas käib täie hooga laagriköögi ja kokakursus gaidide ja skautide osavõtul. Juhatab roversk. Kool, ruumid lubas lahkkesti kohaliku güm. dir. hr. Pukk — meie maleva vanem. — 6. rühm korraldab 22. veebr. Bi-Pi sünnipäeval piduliku koonduse töötuse andmisega. Praegu õpitakse hoolega II ja I järgu eksameid ja sooritatakse enneolematu hooga erieksameid. Rühma juhivad nskm-d F. Orb ja A. Klaas. Meriskaudid korraldavad m. s. salkadevahelise soomekelkude võistluse — poistele pakub see palju lõbu.

Fred.

Vetetaguste võitlusväljalt.

Pole meist vetetagustest saarepoegadest pajatand „Eesti Skaudi“ read kaua aega.

Meie ridadesse on sügispoolne talv toonud muudatusi. Tõi tagasi endise maleva abijuhi n-master O., kes käis vahepeal isamaad kaitsmas — kroonu leiba söömas. Kohanud teine seal Side pataljonis master Jõet, master Tarit j. t. Minema viis sügis meilt meri-n-masterid Nellise ja Kuivjõe. Viimane oli kah merimaster, ent sellele vaatamata tegi sügisel naljanumbri — ajas „Hülge“ ümber. — Aga neidki viskab kroonu omal ajal välja.

Ka aastakoosolekul käisid meie mehed, olevat olnud Haapsalus esimesed. Muide, tänavu oli meil väga must delegatsioon: Must Kotkas, Must Kass ja Üksik Hunt. Näete, puha mustad. Sõprade Seltsi mehed olid meil tänavu päris helled (raskete aegade kiuste), katsid poiste sõidukuludest 99 % Ega see neil kerge polnud, aga nad on optimistid. Sõprade tegevus on meil hoogne, tänu hr-adele dir. Pukile, Martinsonile, Mürsonile j. t.

Saime endile uue kodu, linnavalitsus andis 1 1/2 tuba päris maksuta (seni maksime kodu eest tüüri 5 kr. kuus).

Rühmade tegevus on hoogne. 1. rühm sai suursaavutisega toime: ületas 13-da

aastapäeva, pühitsedes seda enda valmistatud võileibadega kitsamas ringis. Meriskaudid jõudsid 9. tulbani. Korraldasid sel puhul skautlas vestlusõhtu, millest võtsid osa ka gaidid. Ka pidasid nad kirikus jumalateenistuse, kus jutlustas end 6. rühma juht pastor Rudolf Reinard. — 6. rühm sai ka 9 aastaseks, aga ei pühtsenud seda päeva, mil see suursündmus aset leidis. Neil polnud siis juhti. Varsti saadi sellest üle, sest Must Kotkas, kes kaitseväest tuli, pandi sellele kõrgele kohale istuma. Esimesel poolaastal pandi paarõhku poiste muusikalisele arendamisele. Rühmal on oma keelpillide ja okariinide orkester, ksylofoni solist jne. Uueks aastaks sooritas 99 % rühmast, tänu nskm. Klaasile, muusiku erieksami. Rühm korraldas enne koolide lahtisaamist jõulupeo skautidele, gaididele ja külalistele. Hundusid on meil 50 ümber. Kõik vahvad ja tragid poisid.

Nüüd on meil linnas ka gaidid, töötavad kohaliku gümnaasiumi juures. Vanemaks end. gaidjuht pr. Koost, juhiks gd. E. Kukk. Arvult on neid üle 40. Hellakesi on 30 ümber, juhiks gd. Kingissepp. Gaidid korraldasid tänavu emadepäeva; tulid teised sellega hiilgavalt toime. Meie koduruumides pole kunagi olnud nii palju külalisi kui siis.

Muide, meie vanemad juhid lähevad kõik puha pastoriteks ja preestriteks. Harri oli esimene, siis Joh. Sömmer, Rud. Reinard — kõik puha pastorid. Preestriks läheb 6. rühma endiseid juhte E. Lepik ja end. mal. abijuht Krašovski. Ka praegune 6. rühma juht nskm. Orb hellitab kavatsust sügisel Petseri seminari minna, ülikool olevat liiga kõrgel.

Meil on väga populaarne majajasa, aga sellest teinekord pikemalt.

Maleva pidu on meil 26. jaanuaril. Eeltööd käivad hirmsas tempos. Ka gaidid löövad agarasti kaasa.

Rode

Jlmus trükist
Mängud
 skautidele ja noortele
 Koostanud skm. E. Pavelson.
 Hind 50 senti. Tellida autorilt.

Eesti vennad, rover-skautid!

Tulin teie kodumaale, et tuua teile tervitusi poola rover-skautidelt. Soovisin näha teie tööd, tutvuda teie tegevusmeetodega, saada ülevaade neist tulemusist, millega rikastasite rover-skautide üldist liikumise vara.

Teie arv ei ole küll väga suur, kuid teie juures on näha tugevat kiindumust oma organisatsiooni ning pingutusi mis on suunatud töö õilistamisele ja uute teede leidmisele. Aatelisus, ennatsalgamine, omaalgatusvõime — need ei ole mitte harilikud ega ostetavad omadused. Ja nende pärast hindamegi kõrgelt teie liikumist.

Poola rover-skautid tahavad olla skautid selle sõna täies olatuses ja tõsisel mõttes. Nemad ei taha et skautide venastuse põhimõte jääks tühiseks lauseks. Sellepärast me püüame kasutada kõik meie kokkupuuted eestlaste vennasrahvaga selleks et tihendada sõprusidemeid. Meie sõprus ei või piirduda sõnadega juba selle tõttu, et meelituste rääkimine ei sobi poola rahva iseloomuga. Tahame jagada teiega meie rover-skautide aatevara, tahame näha teid külalisina meie kursusel ja pidada teiega nõu uute meetodite üle.

Saame hästi aru et rover-skautide töö ei ole mitte hõlbus. Teie, nagu me, egi, alustate inimese ümberkasvatust teatud aate kohaselt. Tahate inimest kohaldada talle usaldatud ühiskondlike kohustuste parimale täitmisele. Oleks hea, kui ühendaksime oma pingutused ja töötaksime koos, et viia uus inim põlv rahva ja riigi ellu. Siin kohal meelustub poola filosoofi, Stanislaw Szczepanovski ilus mõte: „Vaid see võib end nimetada inimeseks, kes elab aate edule“. Et see on nõnda, seda me usume kõik.

Võtke vastu veel kord vennaliku valmisoleku sõnad poola rover-skautide poolt.

Nägemiseni Spalas, poola rahvuslik jamboreel, juulikuus!

Ole valmis! Czuwaj!

Jerzy Jankowski,
scouts master.

Poola suurlaager.

Poola skautide suurlaager peetakse 11—25. juulini s. a. Poola presidendi Ignatius Moscicki kaitse all. Presidendi soovil peetakse laager Spalas tema jahilossi maaalal.

Spala on ilus laagri koht Pilica jõe ääres keset Poolat 130 km Varsavist eemal. Pilica jõgi oma ilusate kallastega on heaks ujumis kohaks kui ka vee-mängude korraldamiseks.

Laager on jaotatud alllaagriteks, rahvused on paigutatud vaheldamisi poola skautüksustega. Poola skautid tahavad näidata parimat oma 25 a. skautlikust tööst.

Laagri avamine toimub 13. juulil soovivat on, et võõrad saabuks koos Poola skautidega 11. või hiljemalt 12. juulil. Ametlik laagri lõpp on 22. juulil millele järgnevad ekskursioonid 25. juulini. Ekskursioonidel külastatakse Poola pealinna Varsavi, ajaloolist kuningate linna Krakovi ühes lähedal asuva Velizka soolakaevandustega, moodsemat Baltimere sadamat Gdyniat, Ülem Sileesiat, mis on rikkaim provints Poolas.

Võimaldatud on osavõtt ka välisskautidel skautlikest võistlustest ja 2 päevast ekskursioonist koos välivõistlustega. Laagri osavõtumaks on 80 zloti s. o. Kr. 65. — kuhu juurde on ka arvatud ekskursioonid. Sõit teostub Poola raudteel kuuldavasti 80 % hinnaalandusega. Laagri varustus peab kõigil skautidel omal ühes olema. Kogu kulu ühes sõiduga maksab esialgu 90 kr. Praegu on aga Poola skautide peastabiga läbirääkimised käimas laagrimaksu alandamiseks.

Skautidel kes soovivad osavõtta ka Rootsis korraldatavast II üleilmisest roverite laagrist on võimaldatud paaripäevaline tutvumine Poolaga. Rootsi laager algab 29. juulil, mille järele on võimalus sõita Rootsi koos Poola skautidega Gdynia sadamast või Läti Riia sadama kaudu.

Poola skautide suurlaager kujuneb eeloleval suvel suurimaks laagriks Euroopas. Millest võtab osa vähemalt 15 000 Poola skauti ja peale nende suurel arvul välisskaute paljudest Euroopa riikidest. Poola laagri suurt ja head kordaminekut kindlustab suur ja hästi ettevalmistatud juhtide kaader 100 000 skaudi, 5000 meriskauid ja 40 000 hundipojaga. (Poola ametlikud arvud.)

Vic